

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 13C/390/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113213376
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Szpyrcová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7113213376.7

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Blaženou Szpyrcovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s. r. o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803 zastúpeného Advokátska kancelária Tomáš Kušnir s. r. o. so sídlom Údernicka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36613843 proti odporcovi: U. Y., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Košice U. S. XX, toho času na neznámom mieste zastúpenému opatrovníčkou Dagmar Dominikovou zamestnankyňou Okresného súdu Košice I v konaní o zaplatenie 194,50 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 152,96 EUR s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 4.5.2014 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

P r i z n á v a navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 106,31 EUR a iných trov v sume 18,90 EUR, ktoré sumy je odporca povinný zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa Tomáš Kušnir s. r. o. Bratislava do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ vo svojom návrhu žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 194,50 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 29.10.2010 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ a odporca uzatvorili spolu dňa 22.1.2010 zmluvu o pôžičku evidovanú pod č. 1926240, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi celkovú sumu pôžičky 655,52 EUR na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve.

Podľa zmluvy o pôžičke mal odporca splácať pôžičku v pravidelných 6 mesačných splátkach v sume 76,48 EUR, avšak do dňa podania žaloby uhradil navrhovateľovi len sumu 502,56 EUR. Vzhľadom k tomu, že odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku respektíve jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve navrhovateľ ho dňa 20.10.2010 predžalobnou upomienkou vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Celkový dlh odporcu ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 194,50 EUR. Zároveň si navrhovateľ uplatňoval zo žalovanej istiny aj zákonné úroky z omeškania.

Odporca sa v mieste svojho trvalého bydliska nezdržiava, vykonaným šetrením sa súdu nepodarilo zistiť iný jeho pobyt, preto mu súd podľa § 29 ods. 2 O. s. p. ustanovil opatrovníčku.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o pôžičke predloženej navrhovateľom súd zistil, že navrhovateľ ako veriteľ uzavrel s odporcom ako klientom zmluvu o pôžičke, ktorú evidoval pod č. 1926240. Túto zmluvu uzavreli účastníci konania

dňa 22.1.2010. Zo zmluvy súd zistil, že navrhovateľ poskytol odporcovi pôžičku v sume 655,52 EUR na zakúpenie koženej sedacej súpravy značky Andrea, pričom túto pôžičku sa zaviazal odporca splácať v 6 splátkach po 78,48 EUR. Z citovanej zmluvy súd zistil, že navrhovateľ stanovil pre túto pôžičku ročnú úrokovú sadzbu vo výške 57,80 %, priemernú RPMN stanovil na 55,77 %, konečná splatnosť bola uvedená 6 mesiacov.

Oporca prestal splácať navrhovateľovi splátky, preto vyzval ho navrhovateľ dňa 20.10.2010 predžalobnou upomienkou na zaplatenie všetkých dlžných splátok jednorázovo a vyzval ho, aby celkovú istinu vo výške 183,56 EUR mu zaplatil do 3 dní od doručenia tejto upomienky.

V priebehu konania pôvodný navrhovateľ Consumer Finance Holding a. s., Hlavné námestie 2 Kežmarok, IČO: 35923130 uzavrel ako postupca so spoločnosťou EOS KSI Slovensko s. r. o., Údernícka 5 Bratislava, IČO: 35724803 zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 6.6.2013.

Z prílohy k zmluve súd zistil, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka pôvodného navrhovateľa voči odporcovi v sume 194,50 EUR.

Uznesením č. k. 13C/390/2013-37 zo dňa 30.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.5.2014 súd vyhovel návrhu na zmenu účastníka na strane navrhovateľa, aby namiesto doterajšieho navrhovateľa Consumer Finance Holding a. s. so sídlom Hlavné námestie 2, 060 01 Kežmarok, IČO: 35923130 vstúpil do konania ako navrhovateľ EOS KSI Slovensko s. r. o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803.

Rozsudkom č. k. 13C/390/2013-62 zo dňa 10.9.2014 súd návrh navrhovateľa zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Voči uvedenému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 9Co/95/2015-83 dňa 30.9.2015 tak, že zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konania. Poukázal na to, že tým, že vo veci nenariadil pojednávanie neumožnil navrhovateľovi produkovať ďalšie dôkazy respektíve vysvetliť nejasnosti vedúce k zamietnutiu žaloby. Preto súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 1.4.2016, na ktorom navrhovateľ potvrdil, že poskytol odporcovi celkovú sumu pôžičky vo výške 655,52 EUR, pričom z tejto sumy mu odporca zaplatil podľa platobnej histórie sumu 502,56 EUR.

Preskúmaním zmluvy o pôžičke uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 22.1.2010 súd zistil, že navrhovateľ stanovil úrok v tejto zmluve vo výške 57,80 % ročne, pričom súd zistil, že v čase uzavretia zmluvy bol priemerný ročný úrok pre domácnosti pre spotrebiteľské úvery s dobou splatnosti do 1 roka vo výške 7,10 %. Ďalej súd zistil, že v zmluve je uvedená ročná priemerná miera nákladov vo výške 55,77 %, pričom súd zistil, že priemerná RPMN určená Národnou bankou Slovenska v čase uzavretia zmluvy bola 14,73 %.

Z uvedených skutočností vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa uviedol do zmluvy úrok 57,80 %, čo je 8,1 krát vyšší ako bol určený Národnou bankou Slovenska v čase poskytnutia úveru a ďalej súd zistil, že navrhovateľ dal do zmluvy RPMN vo výške 55,77 %, čo bolo o 3,7 krát vyššie ako bola RPMN stanovená Národnou bankou Slovenska pre spotrebiteľské úvery, ktoré boli uzatvárané v januári 2010. Z uvedeného vyplýva, že výška úroku i výška RPMN stanovená navrhovateľom v zmluve o pôžičke, ktorú uzavrel s odporcom je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka.

V danom prípade niet pochýb, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy upravenej zákonom č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách účinného do 31.12.2010, ktorý je vo vzťahu k obchodnému zákonníku v pomere špeciality.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 citovaného zákona od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú v banke v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany

dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Hlavný právny vzťah je založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Tento vzťah podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zákona 258/2001 Z. z. ako aj aplikácii všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi 3 zákonmi prichádzajúcimi do úvahy: 1) zákon o spotrebiteľských úveroch, 2) Občiansky zákonník a 3) Obchodný zákonník panuje pomer, že primárne sa použije predpis špeciálny, ak tento určitú otázku neupravuje, respektíve tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva všeobecne v širšom slova zmysle, teda úprava podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že úprava Obchodného zákonníka sa môže na takýto prípad uplatniť len vtedy, keď nenarazí na obmedzenie v Občianskom zákonníku a vykonávacích predpisoch v k nemu.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 citovaného zákona ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto zákona, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 citovaného zákona dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 4 citovaného zákona spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 citovaného zákona spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 citovaného zákona v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (platný v čase uzavretia zmluvy o pôžičke medzi účastníkmi konania) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) až s) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušných spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 citovaného zákona pri nespnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V danom prípade súd zistil, že zmluva o pôžičke neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľských úverov, neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto by túto zmluvu o pôžičke mal súd posudzovať ako bezpoplatkovú a bezúročnú.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením správneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V danom prípade súd posudzoval výšku úrokovej sadzby i výšku RPMN uplatňovanej navrhovateľom v zmluve a dospel, že takto požadovaný úrok i požadovaná sadzba RPMN nie je v zákonom dovolenej výške a preto i s poukazom na § 39 je takýto právny úkon uzavretia zmluvy o úvere neplatný. V zmluve bola totiž dojednaná úroková miera 57,80 %, pričom v čase uzavretia predmetnej zmluvy pri nových obchodoch - spotrebiteľských úveroch poskytovanými bankami domácnostiam predstavovala v priemere 7,10 % ročne. Dojednaný úrok vo výške 57,80 % ročne podstatnou mierou prekračoval horný limit obvyklej úrokovej miery, navrhovateľ si uplatnil úroky vo viac ako osemnásobnej výške ako poskytovali banky v rovnakom období, čiže podstatne prekračujúc obvyklé úroky poskytované bankami. Dohodnuté úroky sú odplatom za používanie istiny, nemajú zabezpečovaciu funkciu a na to, že ich výške je v rozpore s dobrými mravmi nemá vplyv, že táto bola dobrovoľne dohodnutá. V súlade s dobrými mravmi je taká výška úroku, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny za užívanie

požičanej istiny), teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným (obvyklým) spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi podľa súdnej praxe je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednania stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatváral zmluvu o pôžičke často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernické úroky, čo odporuje dobrým mravom.

V danom prípade podľa názoru súdu došlo k neplatnej dohode o podstatnej náležitosti úverovej zmluvy a to dohode o výške úrokov, čo robí predmetnú zmluvu neplatnou v jej celku nakoľko podľa vyššie citovaného odôvodnenia ani nemožno hovoriť, že daná úverová zmluva vôbec vznikla. Je však nepochybné, že odporca odčerpал finančné prostriedky v sume 655,52 EUR, na ktorú sumu vykonal úhrady 502,56 EUR, preto suma 152,96 EUR predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane odporcu, t. j. plnenie z neplatného právneho úkonu, ktoré musí odporca navrhovateľovi vydať.

Súd ďalej poukazuje aj na neplatnosť výšky RPMN stanovenej navrhovateľom v zmluve o pôžičke, ktorú stanovil 3,7 krát vyššie ako bola RPMN stanovená Národnou bankou Slovenska v čase uzatvorenia pôžičky.

Na základe takto zisteného dokazovania a vyššie citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom je absolútne neplatná, pretože je v rozpore s dobrými mravmi. Odporca sa na úrok navrhovateľa bezdôvodne obohatil o sumu 152,96 EUR (rozdiel medzi poskytnutou pôžičkou 655,52 EUR a sumou vrátenou navrhovateľovi v sume 502,56 EUR) a preto zaviazal odporcu na zaplatenie tejto sumy navrhovateľovi. Keďže navrhovateľ žiadal priznať istinu v sume 194,50 EUR, súd jeho návrh v prevyšujúcej časti istiny zamietol.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 citovaného zákona ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 563 citovaného zákona ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čoho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.10.2010 do zaplatenia.

Výzvu - predžalobnú upomienku zasielal navrhovateľ odporcovi dňa 20.10.2010 odkiaľ sa zásielka vrátila s oznámením adresát neznámy. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je vymedzený čas plnenia, je potrebné podľa ustanovenia § 563 OZ vychádzať z toho, že obohatený je povinný vydať bezdôvodné obohatenie prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Z tohto dôvodu za výzvu na vrátenie bezdôvodného obohatenia získaného odporcom na úkor navrhovateľa súd považoval žalobu doručенú opatrovníčke odporcu dňa 2.5.2014, 3.5.2014 bol odporca povinný vydať bezdôvodné obohatenie, do omeškania sa dostal dňom 4.5.2014. Ku dňu 4.5.2014 predstavovali úroky z omeškania výšku 5,25 % ročne. Na základe toho súd zaviazal odporcu na úhradu istiny 152,96 EUR s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 4.5.2014 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V danom prípade navrhovateľ bol úspešný v časti 78,64 %, neúspech mal v časti 21,36 %, celkový úspech navrhovateľa stanovil súd teda vo výške 57,28 %. Trovy konania vznikli navrhovateľovi titulom trov právneho zastúpenia v sume 106,31 EUR a titulom iných trov v sume 18,90 EUR.

Trovy právneho zastúpenia súd určil v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a určil trovy právneho zastúpenia keď zastupoval navrhovateľa Advokátska kancelária GALLO s. r. o. Martin v sume 62,57 EUR a to príprava a prevzatie zo dňa 2.1.2013 a podanie žaloby zo dňa 16.5.2013, 2 x 18,26 EUR, režijný paušál 2 x 7,81 EUR a 20 % DPH v sume 10,43 EUR. Ďalej súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za zastupovanie Advokátskou kanceláriou Tomáš Kušník s. r. o. Bratislava a to 4 úkony právnej pomoci po 18,26 EUR a to príprava a prevzatie zo dňa 6.6.2013, podanie odvolania voči rozsudku zo dňa 12.12.2014, písomné vyjadrenie na výzvu súdu zo dňa 24.11.2015, zastupovanie na pojednávaní dňa 1.4.2016, režijný paušál 1 x 7,81 EUR, 1 x 8,04 EUR, 1 x 8,39 EUR, 1 x 8,58 EUR, 20 % DPH v sume 21,17 EUR, teda celkové trovy za zastupovanie Advokátskou kanceláriou Tomáš Kušník s. r. o. tvorí suma 127,03 EUR. Spolu trovy právneho zastúpenia tvorí suma 185,60 EUR, ale keďže navrhovateľ bol úspešný v časti len 57,28 % súd priznal trovy právneho zastúpenia navrhovateľovi v sume 106,31 EUR (57,28 % zo sumy 185,60 EUR). Výška iných trov tvorí súdny poplatok zaplatený navrhovateľom za návrh na začatie konania a za podané odvolanie v sume 33 EUR a keďže navrhovateľ bol úspešný v časti 57,28 % súd mu priznal výšku iných trov v sume 18,90 EUR (57,28 % zo sumy 33 EUR).

Všetky tieto trovy je odporca povinný zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa Tomáš Kušník s. r. o. Bratislava v zmysle ustanovenia § 149 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. (§ 251 O. s. p.)